

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja dvakrat na teden, vsak torek in petek ter velja za Avstrijo in Nemčijo na leto 8 kron, pol leta 4 krona, 3 mesece 2 kroni. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. Namreč: Na leto 13 kron, pol leta 6 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Stanovni občni zbor „Slovenske sokolske zveze“.

(Nadaljevanje.)

Nato poprosi besede dr. Ravnihar, podstarosta ljubljanskega „Sokola“. Pravi „Sokoli“! Pred seboj imate žalostno sliko naših razmer: boj osebe proti osebi. (Pritrjevanje in govori). Oprostite mi torej, da posežem v delo, ki ne toliko v obrambo svoje osebe, kakor svojega dela. Res je, da mi je br. dr. Windischer že sinoči ravno isto povedal kakor danes, a pomislil je omenjati, da jaz njegovih očitanih nisem mirno požiral, temveč je na vsako očitanih dobil primeren odgovor. (Dobro-klici). Ne bom se opravičeval, bratje „Sokoli“, ker nimam ničesar opravičevati. Moja vest je tako čista, da lahko z jasnim pogledom stojim pred Vami. (Viharno odobravanje). Ako vzlic temu odgovarjam napadom dr. Windischerja na mojo osebo, storim to zato, da človek, ki mi kaj takega očita, kakor je to storil predgovornik — ali zavija resnico ali pa sploh ne pozna mojega dosedanjega delovanja. (Dobro, dobro-klici). Dr. Windischer dvomi nad mojo odločnostjo, češ, da se ne ve, kaj hočem. Za svoje trditve je seve dokaz ostal dolžan. Akademija! Hinc illae lacrimae! To društvo smo snovali javno. Na dotični sestanek smo povabili vse merodajne politike naše, ki so odobraval postanek tega novega društva. „Akademija“ je društvo za širjenje izobrazbe v slovenskem narodu. S tem je povedano vse. Društvo ni politično, a njegovo delovanje je obrnjeno proti vsaki reakciji. To smo jasno izrazili v svojem programu. Da bi bili „Naši zapiski“ naše glasilo, ni resnično. Res pa je, da smo sklenili, naj člani svoja znanstvena predavanja priobčujejo v „Naših zapiskih“. (Klic: kaj to je ravno tisto, zakaj pa ne v slovenskih poslovnih listih?). Zato ne, ker so „Zapiski“ naša revija, ki jo imamo Slovenci. (Pritrjevanje, klic: ne Slovenci, socialnodemokrati). Rekel je dalje, da so v našem društvu zastopane razne struje: so realisti ali če hočete tudi Masarikovci,

socijalnodemokrati, naravoslovci pa tudi strogi nacionalci, in pri svojih sestankih razmotrivamo akademično in svobodno razna vprašanja iz stališča vseh teh struj, toda na zunaj nastopamo enotno, vse nas druži pozitivno delo. Sicer pa bi me morala „Akademija“ sama desavouirati, ako bi bila taka, kakor trdi o njej dr. Windischer, kajti kot član „Akademije“ sem hodil predavati o — sokolstvu. (Živahno odobravanje). Za priče kličem brate iz Kamnika, Jesenic in Postojne, ako nisem vedno pri vseh svojih predavanjih zastopal čiste sokolske ideje. (Res je! Potrjujemo!). Sicer pa Vi brat dr. Windischer, niste dosledni. Akademijo smo ustanovili lani oktobra mesca, sklep o „Naših zapiskih“ smo storili v eni prvih sej. Občni zbor ljubljanskega „Sokola“ pa je bil letos začetkom leta, in Vi ste me volili — podstarosta. (Veselosť, dobro-klici, klic to je čisto kaj drugega). Očitati se mi hoče, da nisem narodnjak. Kdo pa je narodnjak? Ali mar tisti, ki ima polna usta fraz, ali tisti, ki se v pozni uri s hripavim glasom poje „Lepo naša domovina“, ali celo tisti, ki mu nemška žena vzgaja otroke v nemškem duhu, ali (Velik hrup, na drugi strani burno odobravanje, dr. Kušar: „to so fraze“, predsednik dr. Tavčar prekine govornika, da v tem smislu ne sme nadaljevati). Na kratko končam. „Sokol“ sem že 16 let. Kot „Sokol“ sem vedno jasno povdarjal načela sokolstva: absolutno narodnost, absolutno svobodomiselnost. Tak sem bil in tak hočem ostati tudi v bodoče. (Dolgotrajno odobravanje in ploskanje).

Predsednik dr. Tavčar odredi volitev. Volilo je 119 delegatov, od teh je oddalo svoj glas 82 dr. Ravniharju, 35 dr. Murniku in 2 dr. Tavčarju.

Delegati pozdravijo izvolitev z burnim odobravanjem, novo izvoljenega starosta dvignejo „Sokoli“ na rame ter ga nosijo po dvorani. Dr. Kušar kriči, cirkus. Klici ogorčenja proti njemu. Dr. Tavčar, dr. Murnik, dr. Windischer, Malovrh in še nekaj

drugih zapušča dvorano, pri vrati pride do ostre kontroverze med odhajajočimi, ki kričijo v dvorano ter žugajo s pestmi, ter med ostalimi „Sokoli“. Padajo ostre besede z obeh strani. Nepopisno vpitje polni dvorano. Ko starosta dr. Ravnihar zasede svoje mesto, kliče mudr. Kušar: abzug. Silno ogorčenje se dvigne proti dr. Kušarju, ki v družbi delegatov „Sokola“ iz Kranja med klici: sramota, to ni sokolsko, le pojte! — zapušča dvorano.

Besedo si izprosi dr. Murnik, ki ga delegati burno pozdravljajo ter pravi, da z ozirom na ravno izvršeno volitev ne more prevzeti mesta načelnika, ker vidi, da ne uživa zaupanja. (Klic: to ni res, nasprotno, mi te hočemo za načelnika). Sploh hoče zapustiti aktivno sokolsko življenje.

Dr. Treo jedrnat ožigosa nastopanje manjšine, posebno tistih, ki so zaradi izvolitve, ki jim ni po godu demonstrativno zapustili dvorano. Običajno je, da se manjšina ukloni sklepom večine. (Živahno odobravanje). Naše postopanje, pravi govornik, pa tudi kaže, da vam manjka sokolskega duha, da ne poznate enakosti, bratstva in ne spoštujete svobodnega prepričanja in svobodne volje. (Viharno odobravanje, klici ogorčenja proti pri izhodu stoječim odposlanecem manjšine).

Starosta dr. Ravnihar se zahvaljuje odposlancem za zaupanje, s katerim so ga posadili na častno mesto staroste „Slovenske sokolske zveze“. Toda ne iščem ne časti ne slave in kdor me pozna vé, da so te moje besede odkritosrčne — prevzamem to častno službo. Starosta je le prvi med enakimi, zato vam obljubljam, da vam hočem biti tudi prvi delavec med enakimi. Ne pričakujte, da bi vam na dolgo razlagal svoj program. Moj program je sokolska ideja, in ta je tako absolutna, tako ena edina, da naj pride ta ali oni starosta, ta ali oni načelnik, pa je ne more izpremeniti. Napredek, vztrajnost, delo,

LISTEK.

Nekaj celjske domače zgodovine.

Celjski razbojniški nemški list je priobčil neke zgodovinske črtice o prostoru, kjer zidajo nemški narodni dom celjski. Dobil jih je, kakor pravi, od g. zemljemerca Rudolfa Hriberja v Mariboru. V njih je toliko neresničnega, da je priatelj našemu listu napotilo k naslednjemu razpisilu.

„Deutsche Wacht“ torej piše po g. Hriberju, da je bila v Celju v letih 1844—1848 od sedanje Sagerjeve in sedanje Almoslechnerjeve hiše čez eni kraj, kjer stoji kolodvor, neka velika njiva, katere lastnik je bil mesar Senica, ki pravi, da je tudi imel Sagerjevo hišo in da je pozneje, ko je l. 1845 kupil to njivo g. Tapeiner in na njej postavil hišo, katero so podrli, da namesto nje postavijo „Deutsches Haus“; da je dalje v mestni jarki (Graben) postavil tje, kjer ima zdaj hišo g. König, zdravnik dr. „Eisl“ neko hišo.

No, ta dr. „Eisl“ je bil dr. Eiss, kataga se starejši Celjani še dobro spominjajo, in hiša, ka-

tero je on postavil, je sedaj Hausbaumova, ne pa Königova. Hišo, ki je stala na prostoru Königove, imela je pred letom 1848 neka rodbina Pergmann, od leta 1848 do leta 1889 pa rodbina Leber, iz katere se živite dve hčere med nami, gospa Lachnit v Celju in gospa Rakef v Vojniku, ki sta se lahko smejali učenosti v „D. W.“.

Zdaj Sagerjeve hiše ni mesar Senica nikoli imel, pač pa njegov rojak od Planine (Montpreis) Jurij Sluga, od katerega je hišo kupil leta 1852 oče sedanjega ščetkarja Sagerja.

Rodbina Senica pa je imela hišo, katere je zdaj zlatarja Almoslechnerja last, in opravljala v njej gostilno tako dolgo, da je kupil hišo gosp. Almoslechner pred kakimi 25. leti.

V tej Seničevi gostilni so se zbirali „vino-grizci“ iz Celja in okolice. Kar je bilo pred 50. leti kaj vrednih gospodov, nosili so častitljive cilindre v „dva štuka“, in bila je pri Senici vsak večer okoli čisto gotove mize ista družina trdnih gostov („pivcev“), vsak na enem in istem sedežu vsak večer. S cilindri na glavi so imeli svojo sejo v „posebni sobi“ zadaj proti klobučarju Wolfu. V prvi sobi pa so sedevali obrtniki in kmetje. Gostilna je imela pripravo za prenočevanje ljudi

in živine, posebno konj, in bila za tedanje čase in njegove potrebe pravo „izpregališče“ (Einkehr-gasthaus) in prenočišče za voznike in popotnike iz „Dolenjskega“ (kakor Šavinjčani še zdaj pravijo krajem od St. Jurja ob j. ž. proti vzhodu) in iz Hrvaškega.

Hleve („štale“) so imeli Seničevi tam, kjer stoji zdaj mestna hranilnica zraven pa veliko zemljišča, nikoli pa ne zemljišča kjer zidajo „Deutsches Haus“. Videli so Celjani še pred 15. leti „štale“ in zemljišče v lasti Seničevih, seveda včerajšnji Celjani v urednistvu lista „Deutsche Wacht“ ne.

Zemljišče, kjer zidajo „Deutsches Haus“, pa sta kupila Johan in Jozefa Tappeiner že leta 1834 od Joahima Jaut-a, ki je tedaj imel v Celju pivovarno „pri kroni“, Tappeiner pa pivovarno v Gosposki ulici zdaj (Erzherzog Johann). Joahim Jaut je bil tudi lastnik Zaloške graščine v Šavinjski dolini.

Sedanja celjska Kolodvorska ulica je nosila do izvršitve železnice ime „Mlinska ulica“ in vrata, ki so med sedanjo Königovo in Hausbaumovo hišo mestno obzidje zapirala proti sedanjemu hotelu „Stadt Wien“, bila so „mlinska

disciplina, pred vsem pa bratstvo so moja načela, v tem duhu hočem biti Vaš delavec. Na zdar! (Dolgotrajna aklamacija).

Z vzklikom sta bila izvoljena dr. Drag. Treo starosta „Goriškega Sokola“ prvim podstarosto in dr. Josip Karlovšek starosta „Celjskega Sokola“ drugim podstarosto, ki sta ob splošnem navdušenju prevzela svoji mesti v svojih nagovorih poudarjajoč, da vidita v novi naši organizaciji jamstvo, da bode slovenski „Sokol“ poletel vedno višje in s tem dvigal silo naše narodne stranke.

Ob soglasnem odobravanju so na to odposlanci volili načelnikom dr. Murnika, izvolili hkratu odposlanstvo sestoječe iz staroste, obeh podstarost in br. Smertnika, ki naj že odšlemu dr. Murniku na domu sporoči njegovo soglasno izvolitev.

K tej točki so govorili dr. Franko, starosta „Sokola“ v Solkanu, dr. Treo, zlasti toplo pa Josip Smertnik, ki je dejal, da lahko zastopa mnenja vseh delegatov, ki so bili proti izvolitvi Murnikovi kot starosta, ako pravi, da so to storili zgolj iz stvarnih razlogov, ker je v njem, odkar se je sploh mislilo na „Zvezo“, vsakdo videl načelnika, slovenskega Vanička; br. dr. Murnik naj pomisli, da tudi ustanovitelj sokolstva Miroslov Tyrš, ki mu zgodovina sokolstva plete venec nesmrtnosti ni bil nikdar in ni hotel biti starosta, temveč je ostal do svoje prerane smrti — načelnik. Ravno tako nevenljiva slava je zagotovljena dr. Murniku, ki bodi naš načelnik, (Burno in dolgotrajno vsestransko odobravanje).

Pri nadaljni volitvi so bili z vzklikom voljeni Bogomil Kajzelj, tajnikom, Rudolf Vesel, blagajnikom, Bojan Drenik, zapisnikarjem, Fran Perdan, Rogl Viljem in Vincenc Viljem namestniki, Josip Ulčakar (Trst), Julij Novak (Idrija), Hinko Saks (Kamnik), pregledniki računov.

Na to prekinje starosta zborovanje.

Popoldne ob pol 3. uri otvori zborovanje starosta dr. Ravnihar ter naznani, da se je odposlanstvo skoro eno uro mudilo pri dr. Murniku, ki pa vkljub prigovarjanju ni hotel prevzeti načelnišva.

Brat Josip Zadel predlaga na to ob splošnem pritrdjevanju načelnikom brata Josipa Smertnika, načelnika celjskega „Sokola“. S solzami v očeh, ki mu jih je izvalila žalost vsled dopoldanskih dogodkov odklanja sprva br. Smertnik ponudeno načelstvo. Po daljšem prigovarjanju pa sprejme izvolitev ob velikanskem navdušenju.

Med slučajnostmi predlaga dr. Josip Strašek, starosta „Sokola“ v Brežicah, da naj bo prihodnje zborovanje „Zveze“ v Brežicah, kar se soglasno sprejme.

Starosta „Savinskega Sokola“ brat Rudolf Pevec pa vabi k 25 letnici „Sokola“ v Mozirju, ki bo prihodnje leto.

Ker se ne oglasi nihče več k besedi, zaključí starosta dr. Ravnikar zborovanje. Današnji dan, pravi starosta, je zgodovinskega pomena za slovensko sokolstvo: dela razdobje med preteklostjo in bodočnostjo. Dokazuje na eni strani, da je

slovensko sokolstvo počasi sicer toda vztrajno rastlo in da stoji danes na višini, ki je dosihmal še ni bilo doseglo. To trdim tako glede števila društev, glede številnosti članstva, kakor glede razumevanja sekolske misli. Pa tudi dopoldanski dogodki ostanejo v naši zgodovini v neizbrisnem spominu. Vzlic tem dogodkom pa smemo trditi, da so slovenskemu sokolstvu zrasle peruti, ono je postalo godno za višji polet, ki naj mu ga ravno omogočuje „Slovenska sokolska zveza“. Ako zastopajo posamezna naša društva v dosedanjem takorekoč zasebnem delovanju preteklost, tedaj pripada „Zvezi“ — bodočnost. Njej je izročena naloga, da dvigne sokolstvo razmerno do one sile, kakor jo ima v bratih Čehih, naših učiteljih — češko sokolstvo. Dati moramo našemu sokolstvu ono široko podlago, da se bo na njej utrdil narod slovenski v svojih širokih množinah. Zakaj le tedaj bomo smeli govoriti o vplivu sokolskem na narod, le tedaj bo sokolstvo zadobilo svoj pomen. (Pritrdjevanje). Ako tega ni, ostane sokolstvo sicer lepa, za posameznika tudi potrebna, a v splošnem brezpomembna igrača. Zato pa je naloga, ki jo prevzema „Zveza“, težavna in polna odgovornosti. In kakor se radujemo dneva ustanovitve „Zveze“, tako polni resnosti moramo iti na delo, ki je in ostane glavni delež novi organizaciji. Od tega našega dela bode zavisno, bodo li kedaj pozni naši rodovi blagoslovljali današnji dan, ali pa ga bodo prezrli v globoki pozabnosti. In da bi bilo prvo, to želim jaz, to želite zmenoj vsi, ki ste z vse Slovenije poleteli na sokolski ta parlament, ki na je žal dopoldne kazal žalostno podobo ostalih naših parlamentov. Torej pogumno naprej, na delo! Na zdar!

Mnogobrojno obiskani zbor zapoje v iskrenem in svetem navdušenju našo himno „Hej Slovani“, ki je s tem postala naše geslo.

Po zborovanju je imel prvo sejo vaditeljski zbor „Slovenske sokolske zveze“.

Narodno srečalno društvo „Nada“ za slovensko vseučilišče.

Najvišji ideal, za katerim stremi že leta in leta naš narod, je ustanovitev slovenskega vseučilišča v Ljubljani. Na boj za vseučilišče ni nič drugega, ko boj za širšo kulturo, katere nam Nemci ne privoščijo. Reči smemo, da ta ideal ni več tako daleč, gotovo je, da se izpolni naša želja, saj je to zahteva naroda, ki se mora uresničiti. Dežela Kranjska in Ljubljana sta že poskrbeli za predpogoje ustanovitve vseučilišča, in ministrstvo je tudi že priznalo opravičenost naših zahtev; skrbi se za učno osebje ter so priprave v teku.

V seji dne 28. svečana 1898. je kranjski deželni zbor sklenil prispevati za slovensko vseučilišče vsoto 500.000 K, in občinski svet ljubljanski je sklenil dovoliti za isti namen 100.000 K. Temeljni fond za vseučilišče je torej položen.

Ljubljanski župan Ivan Hribar, ki dela tako vztrajno in neumorno za skorajšnje uresničenje želje in potrebe našega naroda, je našel zopet nov tak vir, ki bode množil vseučiliški fond. V

zvezi s člani narodnonapredne stranke je ustanovil sedaj novo podjetje eminentno narodne važnosti društvo „Nada“, čegar temelj je zgrajen na tako solidni in neomajni podlagi, da bo prinašal lepe dohodkov na korist našega vseučilišča.

C. kr. deželna vlada za Kranjsko je z razpisom z dne 16. junija t. l. št. 7681 dovolila ustanovitev narodnega srečalnega društva „Nada“ v Ljubljani in sicer v smislu določb § 16 cesar. patenta z dne 26. novembra 1852, drž. zak. št. 253. Mestni zastop ljubljanski in kreditna banka v Ljubljani prevzameta po društvenih prilih določeno upravo, nadzorstvo društva in izvrševanje. Srečalno društvo „Nada“ bi kupovalo srečke pri ljubljanski kreditni banki, jih pa banki deponiralo, in bi imela tudi banka prebavati vse s tem zvezane manipulacije. Občinski svet ljubljanski je v svoji izredni seji dne 14. julija soglasno in ob navdušenem pritrdjevanju sklenil, da prevzame mestna občina Ljubljana upravo zaklada, ki je po § 10. pravil narodnega srečalnega društva „Nada“ namenjena vseučilišču v Ljubljani. Istotako je občinski svet sklenil, da prevzame občina tudi prav določene jej v omenjenem paragrafu društva pravil, namreč: določiti, koliko se iz njega dovoliti vladi kot enkratni prispevek za ustanovitev vseučilišča. Vsa ostala svota, ki se ima porabiti za ustanove dijaške slovenske in hrvatske narodnosti, vseučilišču v Ljubljani. Namen društva je, kupovati za doneske drušvenikov take Avstro-Ogrski dopuščene zadolžnice, ki se izbavajo s premijami ter razdeljevati morebitne dobitke. Društvo je osnovano, ko se vpiše vsaj 1000 deležev po 1 K na mesec in obstoji iz toliko odsekov, kolikokrat tisoč deležev je vpisanih. Ti odseki se zaznamujejo kot prvi, drugi itd. vsak odsek ter se upravljajo vsak zase popolnoma ločeno tako, da udeležniki enega ne participirajo pri dobičku ali izgubi drugega odseka. Zadolžni odsek sme šteti manje ko tisoč, vendar pa ne izpod petsto deležev. Društvo začne svoje poslovanje za vse odseke obenem in sicer onega dne, katerega razglasi odbor v ljubljanskem uradnem listu in v slovenskih dnevnikih. Trajanje društva je določeno na pet let od dneva, katerega je začelo poslovati.

Društvenik je vsakdo, kdor vpiše vsaj eden delež po 1 K na mesec ter se zaveže plačevati ta znesek šestdeset zaporednih mesecev. Mesečni doneski pa se smejo plačati tudi za več mesecev ali za vso dobo skupaj. Društveni imetek je gotovina, ki se je nabrala po vplačanih deležih obrestih ali dobitkih in pa nakupljene ter ne izžrebane premijske zadolžnice, odnosno upoštevane svote solastnik vsega društvenega imetja ima pravico do koristi, izvirajočih iz njega, uprave ter pripadajočih mu po določbah pravil.

Najmanjši izžrebani dobitki ostanejo lastni članu društva; istotako vsi večji dobitki do še enkratnega zneska nakupnega kurza premijskih zadolžnic. Kar preostaja od dobitkov preko tega zneska, pripade v enakih delih društvnikom dotičnega odseka in zaklada za slovensko (hrvatsko)

vrata“ („Mühltor“), ker todi so hodili in vozili Celjani v mlin „pod Bregom“ sv. Jožefa, katerega je sedanja lastnica, gospa Jozefa Zima opustila.

Gospod Hriber piše v „D. W.“, da so leta 1850 pripeljali v Celje štiri ogrske plemenitaše, njete prevratneže, med njimi bivšega ogrskega ministrskega predsednika grofa Batthyany-a in jih čez noč stražili v Tappainerjevi hiši pri kolodvoru. To pa je bilo v resnici dne 5. maja 1849. Ona velika povodenj, o kateri piše gosp. Hriber, ni bila leta 1849, katero leto ni bilo poplave, ampak dne 4. oktobra 1850.

Omenimo še h koncu, da je rajni dr. Eiss prodal svojo hišo (Hausbaum-ovo) pravoslavnemu škofu Andrejeviču, ki je v pokoju živel v njej do spomladi leta 1863. Tedaj je umrl in s slovesnostmi pravoslavne cerkve so ga prenesli na kolodvor in potem pokopali v Trstu.

Te Koline.*

(Sanje. Spisal Starogorski.)

Napil sem se!

Pa ne iz navade, ker napiti se sploh ni moja navada, ampak iz nekega posebnega vzroka.

* Po nekaterih krajih slov. štajerske pravijo klobasam, ki so napolnjene s kašo in krvjo koline.

Le čujte!

Za svoj rojstni dan sem dobil koline, in te so mi vzbujale tako žejo, da sem pil in pil... dokler se nisem napil.

Mi pa smo imeli tedaj šivilje, ali pravzaprav so bile tedaj na svetu še šivilje fletne punice, akoravno že nekoliko v srpanu. Dobro so bile. Jeziček jim je navadno letel tako urno, kakor igla na šivalnem stroju, morda še hujše... kdo ve... Računal nisem.

Te naše šivilje so pa dobro vedele, da imam jaz eno oko več za tisto, ki mi poskrbi kaj slaščic. Torej napil sem se, in tovariš, ki pa ni posebno maral kolin, me je privlekel domov in me vrgel na klop.

Lep tovariš tak.

In čujte... tedaj sem se zaljubil...

Bila je fletna... Ali vam je naj naslikam. Dovolj velika za me, sivih oči, orlovega nosa. Imela je ogromne prsi, kakor Pohorje. Kota so bile... vrag vedi kakšne, ker je jezik vedno silil na dan. A zobki... hu... ti pa ti, Malo jih je bilo pa ti korajžni, Kaj še torej hočete več...

In v to sem se zaljubil. Težko je šlo, silno težko, ker je vedela, da sem ljubil že druge. Bila je celo srdita na me, ali z mojimi najnovejšimi

obljubami sem ji le omečil trdo srčice... To je bilo veselje. Objemal sem jo, akoravno je bila... to sem takoj čutil — prekleto trdih kosti, kakor bi objemal desko. Govoril sem ji besede, sladke lepe... in tako ljubko se mi je smejala, da sem mesec ne zna tako. In kako je za me skrbel Kolin je bilo vedno dovolj...

Dolgo sva se rada imela, celih štirinajst dni...

Enkrat pa mi pove, da sem nezvest, ker mi nekatera druga bolj lepa nosi koline, nazadnje je rekla, da celo dve skupaj. Jaz pravim, da ne, ona pa da.

Slednjič se vvezim in mahnem z vso silo po njenih čeljustih. Kar zahreščale so.

Vzbudim se. Ležal sem na klopi pri peči in s svojim udarcem en del podrli. Pri mizi se mi je pa celo šivalni stroj grohotal z drugimi vred.

Gledam...

Nisem si mogel predstaviti zveze teh čudnih alkoholičnih sanj. V oni kup ilovice pri šivalnem stroju bi se naj zaljubil?

Bežite no!

In vendar... koline.

„Mati... kdo mi je prinesel koline?“

„Šmentani pijanec... kdo... to so zmislili.“

vseučilišče v Ljubljani. Ta zaklad upravlja mestna občina ljubljanska.

Do izteka petih let porabljali se bodo najmanjši dobitki in od večjih svote do še enkratnega zneska nakupnega kurza premijskih zadolžnic v ta namen, da se nakupijo nove premijske zadolžnice. Kar preostane denarja iz večjih dobitkov, razdeli se med društvenike dotičnega oddelka, ako znaša pripadajoča svota vsaj znesek 2.000 K; v nasprotnem slučaju pa se plodonosno aloži ter razdeli šele takrat, kadar z obrestmi in novimi dobitki vred doseže imenovani znesek.

Ustanovitev „Nade“ je nov dokaz velike brljenske sile našega naroda, ki vzlic vsem zaprekam, ki mu jih stavi vlada in Nemci, stopa iz lastne moči vedno više po poti napredka.

Odbor društva izda v kratkem poziv k pristopu članov.

Slovenci in Slovenke, ki vam je na srcu kulturni in narodni prospah naše domovine, pridružite v najizdatnejšem številu.

Učiteljsko vprašanje v štajerskem deželnem zboru.

Živimo v dobi, ko se bore za obstanek vsi sloji sloveštva. To življensko vprašanje je postalo danes vsakdanje. In temu se ne smemo čnditi. Pri rapidno naraščajoči draginji in pri vedno večjih človeških potrebah, ki naj vztrezajo duhu časa in napredka je to gotovo samoobsebi umljivo in celo potrebno. Kdor živi v mestu ali trgu, ta dobro ve, da mora dobro obrniti vsak vinar, ako hoče, da ne pride koncem meseca v zadrego. S tem pa ni rečeno, da bi morali izvzeti življenje na deželi. Pomanjkanje železnic in mnogoterih živil, katere je treba dobivati iz mesta napravlja še večje stroške kakor onim v mestu.

In tako se ne godi samo osebam enega stana, ampak vsem. Kaj naj pa poreče učiteljstvo, katerega plače se niti primerjati ne dajo s plačami nekaterih kategorij državnih uradnikov, ki daleko ostajajo v izobrazbi za učiteljstvom.

Res je, da so se pred sedmimi leti regulirale plače štajerskemu učiteljstvu, ali kako? tako, da ima največ dobička od tiste regulacije nemško učiteljstvo zgornjega Štajerja. In kaka je bila ta regulacija? Za nekaj odstotkov so se zvišali prej sramotni prejemki štajerskega učiteljstva. Posebno mlajše učiteljstvo je danes v tako obupnem gmotnem položaju, da se ne more zaniti nikamor. Kako naj izhaja mlad učitelj s prednješolsko izobrazbo ter z vsemi potrebnimi izpiti s svojimi 83 K mesečno? A še od te svote mu mesečno redno odteguje, posebno tisto leto, ko postane definitiven, tako, da dobiva takrat le nekaj dobro polovico omenjene svote. Radi tega čuti mlajše učiteljstvo v vednih gmotnih skrbih in v zadregah, ki ovirajo njega vspešno delovanje v šoli in zunaj šole. Priznati pa mora vsak, da je skrb za življenske potrebe prvo, potem pride šele drugo.

Vrgli so učiteljstvu lansko leto pesek v oči ter dovolili 50.000 K za pomaknjenje nekaterih tretjih, oziroma drugih razredov v višje razrede. Koliko ima učiteljstvo od tega, naj zaostane dejstvo, da pridejo v nekem okraju v drugi razred celi trije šolski razredi, a v prvi razred celih 0'5! razreda. Tak je bil torej ta pesek v oči.

Povedati je treba tudi, da je razvrstitev šol v posamezne plačilne razrede zlasti slovenskemu učiteljstvu skrajno krivična razdelitev. Dočim so pravili skoro vse prve in druge plačilne razrede

na zgornje Štajersko, pustili so slovenskemu učiteljstvu večinoma tretje razrede; le tu pa tam je ostal kak drugi plačilni razred, katerega so gotovo takrat izgubili, ko so jih „sejali“. O prvem plačilnem razredu pa sploh govora ni. Tako se torej godi slovenskemu učiteljstvu, ki slušbuje v isti deželi in ima isto izobrazbo in iste študije kakor nemško učiteljstvo s to razliko, da deluje slovensko učiteljstvo v šoli z mnogo večjo vnemo in požrtvovalnostjo in, kar je dokazano tudi z mnogo večjim vspehom.

To so reči, ki bole marsikaterega slovenskega učitelja, ako le za trenutek pogleda v šematizem. Vsak pošten človek, vsak rodoljub nam mora brez ovinkov priznati, da bodo učiteljske plače dosegle šele takrat svoj namen, kadar bodo enake plačam onih državnih uradnikov, ki imajo iste študije in isto izobrazbo kakor učiteljstvo. Da pa učiteljstvo vedno le mirno čaka in čaka, so ga privedle k temu dolgotrajne skušnje, da se je namreč leta in leta trudilo in prizadevalo, da, celo eksponiralo za zboljšanje svojih plač — a seveda zastonj.

Oglejmo si nekoliko politične razmere v naši deželi. Kak duh veje povsod, in da se isti sistematično vsiljuje tudi našim šolam, o tem ni treba pisati. Ozirno se le nekoliko na obmejne šole. Pred nedavnim časom je bilo v okrajih Arvež, Cmurek, Radgona in Lipnica še mnogo slovenskih učnih moči. A danes? Zastonj jih iščemo, in zastonj bi bilo tudi prizadevanje rešiti te kraje. Žalostno gmotno stanje, večinoma tretji plačilni razredi, to so vzroki, da se odteguje slovensko učiteljstvo tem krajem. In kako naj životari v teh krajih potapljalajočih se v nemškem morju? Plača njegova je premala, da bi mogel ž njo pošteno shajati — a drugih podpor se ne more in ne sme nadejati. V slovenskih okrajih si tu in tam kateri še zasluži kako svotico, katera pride prav njemu in njegovi družini.

Omeniti mi je pa še drugi važnejši moment. Po celem našem cesarstvu so znane sramotno nizke plače kranjskega učiteljstva. Na Kranjskem pride učiteljska oseba povprečno na 1200 K plače na leto. A koliko jih je, ki ne dosežajo te svote! Na Štajerskem pa pride povprečno na eno učiteljsko osebo 1500 K. In koliko jih je zopet, ki ne dosežajo niti te svote, niti 1400, 1200 in 1000 K! Navidezno boljše plače štajerskega učiteljstva so vleklo leto za letom mlajši kranjski naraščaj na Štajersko. Trumoma so prihajali Kranjci zadnja leta na Štajersko. Lahko rečemo, da je sedaj med slovenskim štajerskim učiteljstvom najmanj ena tretjina Kranjcev. Znale so šole na katerih službujejo kar po trije, da, celo po štirje Kranjci.

Dolgoletna borba kranjskega učiteljstva za zboljšanje gmotnega položaja, njih energičen nastop in njihova edinst in kolegijalnost, pomanjkanje učiteljstva in vsled tega žalostne šolske razmere — vse to bo prisililo zastopnike ljudstva, da se zavzamejo za to najaktualnejše in najeminentnejše vprašanje kranjske dežele. Zgodilo bi se bilo to gotovo že prej, da ni ovirala regulacije znana obstrukcija. Razmere so se letos na Kranjskem korenito predrugačile in gotovo je, da se bo rešilo v kratkem času to pereče učiteljsko vprašanje.

Kako se bodo regulirale plače na Kranjskem? Tako gotovo, da bodo dosežale, ako ne celo presežale plače štajerskega učiteljstva. Vlada je že pred leti nasvetovala 25% zvišanje plač. Ako se samo to izvrši, bode zlasti mlajše učiteljstvo na Kranjskem mnogo na boljšem od štajerskega.

Da bode štajerska dežela občutno čutila posledice te regulacije, je pribito. Kranjsko učiteljstvo, službujoče na Štajerskem, zapuščalo bo Štajersko tako trumoma, kakor je prihajalo ter se bo naselilo v domači deželi. V prvi vrsti bode gnalo učiteljstvo nazaj zboljšanje gmotnega stanja,

ljubezen do domačih krajev in svojcev, krivična razdelitev plačilnih razredov ter oni birokratski duh in ponemčevalni sistem, ki se hoče vsiliti tudi slovenskim šolam. Dosti je torej razlogov, da Kranjcem na Štajerskem ne bo treba veliko premišljati, misliti bodo začeli pa tudi domačini. V par letih se bo poznala na Štajerskem velika praznota, ki bo leto za letom večja. Štajersko šolstvo bo začelo polagoma hirati, in ta rana se bode kaj težko zacelila. Prihajati bodo začeli na slovenske šole nemškutarski učitelji in učiteljice, ki bodo v kratkem ponemčili šolo za šolo. Edino poštena regulacija plač na podlagi sedanje draginje in sedanjega časa bi zaprla pot bodočemu hiranju in izseljevanju.

Zatorej gg. poslanci, predno se podaste v Gradec, vam polagamo te resne pomisleke na srce. Povzdignite svoj glas tudi za učiteljstvo in prepričali se boste, da vam za trud ne bo hvaležno samo ono, ampak tudi vsak pošten rodoljub. Pokażite, da živite za naš narod, branite in vstvarite temelj njegovemu obstanku z dobro slovensko šolo.

Domače in druge vesti.

— Vabilo na javno predavanje in občni zbor „Zgodovinskega društva za Slovensko Štajersko“, ki se vrši v Celju dne 22. oktobra t. l. ob 4. uri popoldne v prostorih „Nar. doma“. Vspored: 1. Nagovor predsednika. 2. Predavanje: Celjski grofje in njih razmerje do jugoslovanskih dežel. Predava prof. dr. K. Vrstovšek. 3. Poročilo o cilju in delovanju „Zgodovinskega društva“. 4. Poljubni nasveti in predlogi. — Vstop prost. K obilni udeležbi vabi odbor.

— Društvo slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov v Celju bode imelo svoj redni občni zbor dne 12. listopada t. l. popoldne ob 2. uri v mali čitalniški dvorani v „Nar. domu“ v Celju. Kakor druga leta, enako priredi zvečer po zborovanju koncert, takozvano in obče priljubljeno „Martinovo nedeljo“ s petjem, igro in godbo. Slavna zunanja društva si usojamo že sedaj opozoriti na to veselico s prošnjo, da potem uredijo prireditev svojih zabav in veselic.

— Železnica Celje-Velenje. Poslanec vitez Berks in tovariši so minuli teden v drž. zboru interpelovali voditelja želez. ministrstva gledé napisov ob železnici Celje-Velenje. Interpelacija se glasi: Ob železnici Zeltweg-Spod. Dravograd, ki je v drž. upravi, so samo nemški napisi, dasi Spod. Dravograd šteje poleg 967 Nemcev 1784 Slovencev. Dalje do Velenja so napisi na postajah nemški in slovenski. Sodni okraj Slov. Gradec pa šteje poleg 957 Nemcev 12.688 Slovencev. Od Velenja do Celja pa je službeni jezik izključno nemški, samo nemški so tudi oni napisi na postajah. Železnica pa vozi skozi okraje: Šoštanj, ki šteje poleg 18 Nemcev 15.371 Slovencev; Vransko, ki šteje poleg 71 Nemcev 17.374 Slovencev; Celje, ki šteje 965 Nemcov in 36.299 Slovencev. Neumevno nam je, zakaj je v teh, skoraj izključno slovenskih okrajih službeni promet nemški, zakaj so napisi le v sredi črte Zeltweg-Celje dvojezični, torej le v slovenjegraškem okraju, v šoštanjskem, gor. grajskem, vranskem in celjskem pa ne, dasi znaša slovensko prebivalstvo 93% v šoštanjskem, do 99% v gor. grajskem okraju. Mnoge občine so že prosile, naj se na progi Celje-Velenje napravijo dvojezični napisi, dvojezične tiskovine in naj sprevodniki imenujejo postaje v obeh dež. jezikih. Vse te prošnje leže nerešene v želez. ministrstvu, dasi naj bi železnica služila prebivalstvu, ki je skoraj izključno slovensko. Zato vprašamo: 1. Ali hoče nj. eksceleuca ob progi Celje-Velenje ustreči prebivalstvu ter vpeljati oba dež. jezika? 2. Ali hoče eksce-

„A tako...“

Obrnil sem se in spal zraven zevajoče peči brez dalje.

Te koline...!

* * *

Ko sem se ženil so mi piskali godci najnovejše koračnice, najhitreje polke, najposkočnejše razurke in najpočasnejše valčke. Pevci so peli najumetnejše pesmi, jedli smo vse po najnovejši majdbi in pili po najnovejših modah.

Bilo je res kolosalno.

Raznovrstne obleke je bilo videti, kakor bi bila moja gostija kako gledališče.

S svojo izvoljeno, kateri sem moral pred altarjem reči trikrat „da“, sam že ne vem čemu, sem bil cela dva dni zadovoljen.

Prišlo je tako.

Jezilo me je že od začetka, zakaj je ona pred altarjem, ko sva skupaj klečala, rekla prvo besedo. Stari ljudje pravijo, in je baje resnica, da kdor reče takrat, ko skupaj klečita prvo besedo, da ima tisti poveljstvo nad drugim.

In to me je jezilo.

„Ne boš Urša“, sem rekel „ne boš me“. Bilo ji je namreč ime Urša. Ime vredno ponosa,

kaj še le oseba. — Torej dva dni sem bil z njo zadovoljen. Potem sem pa djal.

„Veš, draga moja, tako ne gre!“

„Koga?“

„No, da bi se midva vedno rada imela.“

Mislila je, da se šalim, ker sem bil vedno dobre volje.

„Beži, beži, si se pa že kake žganjice nalezel. Idi in se prespi.“

„Če nočeš verjeti, boš že videla.“

Drugi dan sem odšel na vse zgodaj.

„Kam“, me je vprašala.

Nič nisem odgovoril.

Večer pridem domov ves snežen. Koline smo kradli, pa sem komaj všel.

„Kje si bil“, se zadere nad menoj. „Kaj se je zgodilo?“

Jaz sem djal, da nič ni, če ima kaj večerje.

„Pijancu pa še večerje!“

„Jaz tudi mislim!“

„Palico, mrcina, palico. O pravem času bi se privlekel, ko sem imela tako dobro napravljene koline.“

Kislo sem se nakremžil. Pa k sreči se domislim, da ima moje babše malo predolgega in

zato rada več pove, kakor je resnica.

Ubožica, ona ne more nič za to. Usoda... hm!...

Za to sem djal zelo prijazno:

„Urša, ni res, da nisi imela kolin?“

„Bedak, prišel bi gledat in jest.“

„Urša, veš, sami se ti sline cede po njih, ne da bi jih še meni ponujala... Beži, beži, ne bodi vendar taka. Kaj pa bodo drugi ljudje rekli: „Urša pa taka... hm.“

Pa sedaj sem jo ganil, — kakor oso.

„Kaj, jaz ti že pokažem...“

Kar po trebuhu je padlo. Zdelo se mi je, da me je s samo štirimi prsti udarila tako silno.

„Urša“, zavpijem in planem kvišku in se... vzbudim.

Teremtete!

Vražji maček je skočil na me in v peč.

In zopet so se mi posmehovale in hrohotale šivilje...

Te koline... te presnete koline...!

lenca navesti vzroke, zakaj se drugače meri okrajem Šoštanj, Gor. Grad, Vransko in Celje, kakor pa okraj slovenjegraškemu, ki je deležen dobrote dvojezičnosti?

— **Vseobčna volilna pravica** na Spodnjem Štajerskem dela graškim Slovenožrcem precej skrbi. Vzeli so v roko podatke zadnjega ljudskega štetja iz l. 1900 in števila glasov, ki so se oddali pri zadnjih volitvah za slovenskega in za nemškega priporočenca. Našli so, da je celjski mestni volilni okraj v hudi nevarnosti za Nemce, t. j. da imajo tukaj Slovenci upanje prodreti s svojim kandidatom. V rokah ima odločbo zraven celjskega uradništva posebno trgovstvo in obrtništvo. V tem smo še preslabi in skrbeti bomo morali za trgovce in obrtnike, ki bodo v vsakem obziru ne samo Nemcem kos, ampak da bodo boljši. Samo zato, ker je Slovenec, ne sme nobeden podjetnik zahtevati, da se hodi k njemu. On mora biti zmožen, delaven in pošten konkurent. Zato pa je treba, da gredo naši ljudje v trgovske in obrtniške šole, poprej pa, predno na svojo roko začnejo — med svet.

— **Sneg in mráz.** Današnje jutro ob sedmih kazal je toplomer v Celju 2 stopinji, R. toplote. Nekoliko višji hribi okoli Celja so od snega popolnoma pobeljeni globoko doli v doline. Posebno hribi nad Mozirjem, Vitanjem, Šoštanjem, Golte, Sv. Uršula, Kozjak, Javornik itd. so vsi v snegu.

— **Napol gnjilo truplo** so našli v nedeljo popoldan v potoku Pirešici pod Zalogom pri Celju. Kakor se je spoznalo je to 66letni Anton Koren iz Petrovč, ki je najbrž v pijanosti padel v potok.

— **Štajerske šolske vesti.** Na šoli v Brežicah je nastavljen definitivni učitelj v Laškem Franc Kresnik, provizorična učiteljica v Središču Jerica Hrašovec postane prava učiteljica istotam, ravno tako postane učiteljica suplentinja Franja Vošnjak v Ponikvi ob juž. žel., v Humu pri Ormožu pa suplentinja Marija Potrato. Definitivna učiteljica na nemški šoli v Vojniku Pavla Cidrich je stopila v trajen pokoj.

— **„Savinsko učiteljsko društvo“** zborovalo je dne 5. vinotoka t. l. na Gomilskem. Kljub skrajno neugodnemu vremenu zbrali so se društveniki v dokaj obilnem številu. Predsednik pozdravi navzoče, posebno pa še gđc. M. Skrbinec, ki je na novo pristopila društvu. V svojem nagovoru zahvali se nadalje vsem činiteljem, ki so kaj pripomogli, da bode društvo še v tem letu postalo pokrovitelj „Učiteljskega konvikta“. Potem je predaval g. Marschitz o risanju po naravi. Njegovo poročilo je bilo obsežno in temeljito. Pokazal je, kako se more učitelj tudi glede tega predmeta ozirati na praktične potrebe svojih učencev. Označil je natančno postopanje in sestavil podrobni učni načrt za vsako šolsko leto posebej. Vse svoje risbe razpoložil je društvu, nikom na ogled. Za svojo res aktualno razpravo žel je občno pohvalo. Na splošno željo bode svoje poročilo objavil. O tem predmetu se je vnel živahen razgovor. Naglašalo se je, da je marljivost poročevalca v tej stroki res občudovanja vredna. Zelo nam je ugajala njegova teoretična razprava. Še bolj pa bi nam ustregel, ako bi nam o priliki zborovanja v Letušu priredil hospitacijo o tem predmetu. Tu naj bi tudi razstavil vse risbe svojih učencev, najboljše kakor tudi najslabše. Tako bi spoznali tovariši, kako je pri proizvajanju posameznih risb po učencih postopati in kaj se prav za prav da na podlagi nove metode v tem predmetu doseči. Podavatelj obljubi ustreči tej želji tekom šolskega leta 1905/6. Poročilo g. Zotter-ja o deželni učiteljski konferenci predloži se na prihodnje zborovanje, ki bo dne 19. listopada t. l. v Braslovčah. Ob enem se bode vršil tedaj čebeljarski shod.

— **Od Sv. Petra v Sav. dolini** se poroča: Minuli teden je šel graščak Oto Pollak na lov na jerebice. Nedaleč od njegovega stališča je delala na polju posestnica Franciška Storman, katero je Pollak obstrelil. Sekanci so jo zadeli v obraz in vrat. Neprevidnega lovca so javili sod-niji.

— **V Št. Martinu na Paki** se ob priliki slovesne otvoritve Rečiškega mostu priredi z različnim vspeedom na nedeljo, dne 15. oktobra t. l. na vrtu g. Martin Pirtovšek-a v Rečiški vasi ljudska veselica, pri kateri sodeluje sloveča „Šoštanjka narodna godba“. Začetek ob pol 2. uri popoldan. V slučaju slabega vremena se veselica preloži. K mnogobrojni udeležbi vabi najuljudneje pripravljali odbor.

— **Vojnik.** Komedijo so začeli igrati naši vojniški nemškutarčki. Seveda so v groznem strahu, boje se, da bi Vojnik kar čez noč ne pokazal svoje prave — slovenske barve. Kdor pozna te ljudi, ima takoj dovolj in ve, da žnjimi ni resno govoriti. Njih krik in njih vpitje ne doseže nikogar, kdor ve — kdo tiči za tem brezpomembnim, javkanjem. Mi se tega ne strašimo — bomo videli, če se ne bo zbal tega „regljanja“ kdo drugi, kak „višji gospod“ — tedaj pa spregovorimo pošteno in posvetimo v vrste njihovih junakov. No, zdaj dobimo v Vojniku električno luč, morda bo potem kaj svetlejšje v glavah naših „Velikonemcev“ revežev!

— **Štore.** Posestnik Gajšek iz Podčetrčka se je peljal dne 7. t. m. skozi Štore. Pred neko vrtuljko se ustrašijo konji ter se zaženejo v dir, voz zadene ob kup kamenja, in Gajšek in tri druge osebe, ki so se z njim peljale so padle na cesto, zgodilo se jim k sreči ni nič hudega.

— **Umrl** je notar g. Toplak v Št. Lenartu v Slov. goricah. Služboval je v Šmarji pri Jelšah, poprej pa v Dobrlivasi na Koroškem.

— **Sevnica.** Nemški zdravnik dr. Anton Wienerroither v Sevnici je poskušal pred kratkim si pridobiti s prodajo „Štajerca“ slavo in imetje. Ker pa naši kmetje ne marajo to neumno ptujsko kvekanje, omislil si je gospod Wienerroither novo reklamo „postal je protestant“. Kaj temu reče Johanna? V brošuri nekega nižjeavstrijskega župnika se pripoveduje, da je Martin Luther končal kot samomorilec, obesil se je. Naj torej vsi „Los von Rom-macherji“ posnemajo svojega prvenca, s tem si pridobijo slavo ter „zadovoljnost“. Slovenci zapomnite si „proč od Rima — proč žnjima“.

— **Pragersko.** K nam se je preselil iz Zgornje Poljskave zdravnik g. dr. Klasinc.

— **Na Stranica** se bodo prihodnje nedeljo, dne 15. oktobra blagoslavljali novi zvonovi.

— **Iz Haloz** nam poročajo, da so imeli zelo lepo trgatve. Topiči še vedno naznanjajo, da je trgatve in veselja čas. Kupci se že pridno oglašajo.

— **Sv. Marko niže Ptuja.** Naša šola se razširi letos zopet za en razred. Zdaj v jeseni dobimo namreč šestrazrednico. Šolska soba je že pripravljena.

— **Sv. Marko niže Ptuja.** V nedeljo, dne 8. t. m. je predaval v markovski šoli vinarski instruktor g. Jožef Zupanc o gnojščih, o sadje-reji in o vinoreji. Naše bralno društvo bo prirejalo odsluhob redna mesečna gospodarska in druga poučna predavanja. Prihodnje bo 29. t. m. o živinorejskih zadrugah, o katerih bo poročal naš rojak g. nadučitelj J. Strelec. — Po poučnem predavanju g. Zupanca so igrali bukovski fantje igro „Kmet Herod“. Velika šolska soba je bila natlačena domačinov in gostov, posebno iz Ptuja in od Sv. Barbare. Fantje so vrlo dobro igrali. Po igri je donela pesem v prostorih g. M. Čeha še pozno v noč. Vsa čast mlademu rojaku Zdravku J., ki je v kratki dobi naučil fante mnogo lepih zborov. Le naprej!

— **Slovenska kmetijska šola za Spodnje Štajersko.** Kakor znano se je v zadnjem zasedanju naročilo štajerskemu deželnemu odboru, naj do prihodnjega zasedanja predloži načrte gledé ustanovitve slovenske kmetijske šole. Politična javnost na Slovenskem je prav radovedna, kako se bo skušal dež. odbor izvit. Najbrže bi radi nekaj let iskali gospodje primeren prostor, nekaj let učitelje in knjige. Gospode poslance pa opozarjamo nato sedaj ob vstopu v deželni zbor, da storijo vse potrebno, da se čim prej ugotovi tej kulturni zahtevi in potrebi našega naropa.

— **Knjižica „Slava Prešernu“.** Čudno se nam zdi, da se naši krajni šolski sveti tako malo zmenijo zanj. Pa imamo vendar na Štajerskem slovenske krajne šolske svete, res so slovenski, pa se ne zganejo, tudi če se slovensko mladino muči v slovenskih šolah z življenjepisi: Schillerja, Goetheja, Uhlanda itd. — o Prešernu pa se ne spregovori beseda! Kje smo še!

— **Koroške volitve.** V torek 10. t. m. se je vršila dopolnilna državnoborska volitev za kmetske občine okrajev Celovec-Feldkirchen-Velikovec-Dobrlavas-Pliberk-Železna Kaplja. Naš slovenski kandidat g. Grafenauer je propadel s tako majhno razliko glasov, da se pač ne more nasprotni kandidat veseliti svoje malenkostne večine 84 glasov. To čutiljo prav dobro naši nasprotniki, nemška zmaga je klavrna, reči smemo samo slučajna, nam ni in ne bo vzela poguma. Pokazale so nam te volitve, kaj se da doseči z vztrajnim narodnim delom in agitacijo tudi na Koroškem! Še ni izgubljen slovenski Gorotan, če zastavimo zanj vse svoje moči. Na delo takoj, železo se v ognju kuje, in tudi koroško nemčurstvo se bo v slovenskem ognju — skovalo! Reči smemo, da smo pri teh volitvah toliko napredovali, da smemo biti zadovoljni, ponosni s svojim vspehom — bile so za nas te volitve najboljša šola za bodočnost. Neustrašeno naprej, in prihodnja zmaga je — naša!

— **Omladina** je začela sedaj priobčevati statistiko uradništva na slovenskem ozemlju, kar najtopleje pozdravljamo. V kratkem izide brošura „Iz naroda za narod“! I. shod narodno-radikalnega dijaštva v Trstu. Brošuro izda „Prosveta“ v založbi „Omladine“, dobivala se bo v vseh slovenskih knjigarnah. Vsebina: Pozitivna etika, znanost in verstvo. Delo in samopomoč. Narodnostno vprašanje. Položaj slovenskega dijaštva. Slovensko vseučilišče. Srednješolsko vprašanje. Program ljudskega izobraževanja. Brošura bo obsegala 8 tiskovnih pol, cena 1 K 50 v, za dijake 1 K, po pošti 10 v več.

— **Na c. kr. akademiji umetnosti** je sprejet tudi Slovenec, mladi, nadarjeni kipar g. Ravnikar iz Radeč pri Zidanem mostu.

— **Trst** ima po letošnjem štetju z okolico vred 195.369 prebivalcev.

— **Na Činžatu ob koroški železnici** se vrši v nedeljo, dne 22. oktobra politično zborovanje pri g. županu Brezonelli-ju. Govorili bodo gg. dr. in dež. poslanec Robič, dr. Korošec in dr. Dimnik. Začetek popoldne ob 4. uri. Slovenci, pridite!

— **Odlikovanje.** Na prvi naravoslovni razstavi v Schwabachu na Bavarskem je bil odlikovan znani kranjski naravoslovec gospod Josip Sever v Trstu, kojega zbirka kranjskih podzemskih hroščev se nahaja v kranjskem deželnem muzeju. Za razstavljene podzemse hrošče iz kranjskih, dalmatinskih, bosanskih, hercegovinskih, ogrskih, laških in francoskih jam pripoznala je jurijsko prvo darilo, zlato svetinjo in diploma.

— **Še le danes** objavlja „Prva kranjska varna testenina“ Žnidaršič & Valenčič v Ilirski listnici, da so njeni izdelki povsod dobili, a ravno že skoraj pol leta deluje. Tvrdba se opavičuje, da so trgovci, ki so po raznih potih zdeli o početku — prve mesce kar sproti testenami pobirali, vsled česar jej ni bilo mogoče ostati odjemalcev o pričetku delovanja obvestiti. Testenine postale so v vseh gospodinjstvih zelo priljubljene. Ni je gospodinje, ki bi jih poznala, a jih ne bi pogostokrat uporabljala.

Društveno gibanje.

— **Vrbje pri Žalcu.** Društvo „Vrtnar“ priredi v nedeljo 15. t. m. prvi občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Pozdrav predsednika; 2. poudljiv govor o gospodarskem položaju, govoril bode g. kaplan Jakob Fink; 3. vpisovanje novih udeležencev in pobiranje letnice; 4. volitev novega odbora; 5. predlogi in nasveti. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

— **Volilni shod.** Dne 22. t. m. dopoldne po 10. uri vršil se bode volilni shod — v stari šoli na Zibiki — Šmarskega okraja. Poročala bodeta o svojem delovanju v deželnem zboru deželni poslanec dr. Juro Hrašovec in o svojem delovanju v državnem zboru državni poslanec dr. Friderik Ploj. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala, a so vsi Slovenci, posebno vsi volilci tem potu povabljeni na mnogoštevilno udeležbo.

— **Katol. pol. društvo za gornjegrajski okraj** zboruje dne 15. t. m. po večernicah v prostorih g. Petka v Ljubnem. Slovenci iz gornjesavinske doline pridite!

— **Politično zborovanje v Kozjem.** V nedeljo 15. t. m. po večernicah bode v prostorih g. Gučeka politično zborovanje. Govorili bodo gg. dr. Jankovič, dr. Jančič in dr. Korošec. Vsi Slovenci kozjanskega okraja se uljudno vabijo na shod.

Dopisi.

— **Žalec.** Jourfix žalskih Sokolov, ki se je vršil v soboto 7. t. m. v restavraciji g. Kukeca, se je obnesel dobro. Udeležba je bila dovoljna. Razpravljalo se je o sokolskih idejah v obče, govorilo o pomenu „Žalskega Sokola“ za trg in njega okolico, vsestransko se je povdarjalo naše delo. Pelo je žalsko pevsko društvo „Edina“, svirala domača godba.

Dokaj gostov iz okolice je posetilo to prireditve, kar nam znači, da zanimanje za „Žalskega Sokola“ ni omejeno le na Žalec, da najde naše delo delavnih mož tudi v okolici. Pogrešali smo pa, kakor že na zadnjem našem izrednem občnem zboru, starejše Žalčane. To je pač ona neodpustna mlačnost, ki se tako pogosto pojavlja v naših trgih; — je sicer dostikrat na tapetu, ali v resni temu še globoko ukoreninjeno zlo, ki ovira le prevečkrat delo mladih močij. Vsaj malo dobre volje, vsaj nekaj stik z delom mlajših močij bi smeli pričakovati od mož, ki reflektujejo na naslov narodnjaka, rodoljuba.

Apatični vsemu delu, stoje ob strani in gledajo preko vrst, ki se polagoma, s težkim trudom ali sigurno bližajo svojemu cilju. Dokaj dela, če jih opazijo, jih malo frapirajo, ali u njih letargije jih ne vzdramijo.

Narodnost na jeziku še ni dovolj, navdušenje, ki mu ne sledi delo, je ničev. Združimo vse naše sile, opuščajmo malenkostne ozire stvari in celoti v korist.

— **Gradec,** dne 1. oktobra t. l. priredilo je slov. kršč. izob. društvo „Domovina“ v Gradcu svojo veselico v dvorani „Pri divjem možu“ precej obširnimi sporedom.

Že kmalu po 4. uri popoldne začela se je prostorna dvorana polniti, in ko so okoli 5. uri vrli tamburaši omenjenega društva vdarili „Naprej, zastava slave“ doneli so že iz vseh kotov dvorane klici priznanja na njih ušesa — dvorana je bila polna vrlih in navdušenih graških Slovencev najrazličnejših slojev, radovedno čakajočih, kako bo društvo „Domovina“ rešilo skoraj da preobširni spored.

Z zadovoljstvom moram tukaj omeniti, da bila na veselici zastopana vsa bratska slovenska društva, seveda tudi češki graški „Sokol“. Prepričan sem, da marsikateri udeleženec ni razmišljal na tako krasen, užitek in veselja poln večer kakor je bil v resnici.

Tamburaši pod vrlim vodstvom g. Jagodiča igrali so neumorno ter želi tudi obilo zaslužene pohvale. Ravnotako odlikoval se je pevski zbor, ki je proizvajal med drugim zelo težke točke, kakor pesen: „Dneva nam pripelji zar“ in pesem „Sirota“ v kateri je krasen alt solo v milem in nežnem, a čvrsto pevanem glasu gospe Ivanke Jagodičeve vzbujal obče občudovanje in žel burno aplavalo. Žal da pevski zbor zavoljo odsotnosti nekaterih dobrih pevcev ni mogel rešiti vseh točk z popolnostjo in sigurnostjo, kakor bi rad — kljub temu vsa čast in priznanje mu. Le tako naprej z združenimi močmi do napredka in do popolnosti.

Po dokončanem prvem delu sporeda, čakalo je zbrano občinstvo nestrpno na začetek gledališke igre „Kateri bo“. In priznati se mora, da je bila ta burka višek vžitka celega večera ter je doseglo društvo „Domovina“ s to igro svoj popolnejši uspeh. Igralo se je imenitno in dočeno. Vsak posamezen igralec je bil mož na svojem mestu. Gospod Zvonimir Kos podal je vesta Gabra tako naravno in neprisiljeno, da zasluži popolno priznanje. Še večjo pozornost nam je s svojim sigurnim nastopom njegova žena Marinka, gospa Ivanka Jagodič. Z ozirom na njeno težko vlogo in na način, kako vrlo in prebudo jo je rešila in s kako izvrstno rutino jo igrala, gre ji največja čast in pohvala, kratko čeno nadkrilila je visoko zahtevo navadne dilematike. Doktor Bistroglav v osebi g. Jagodiča ga seveda s prirojenim komičnim talentom pihnil na po dohtarsko in igral istotako mojstrsko.

Ce še omenim, da so tudi vse druge manjše igre bile v dobrih rokah in se igrale v obče zadovoljstvo, potem sem povedal vse. Prosta zabava je trajala v veselem popevanju raznih narodnih pesmic nad polnoč, in priznati sem si moral poslavljajoč se od raznih ljubih znancev, da sem doživel krasen večer, ki ga ne bom nikoli kmalu pozabil. Zato dragi graški Slovenci, če zamudite lepe prilike, vdeležite se v nedeljo, 15. oktobra t. l. tretje vinske trgateve, kojoj priredi vrlo društvo „Domovina“ v restavraciji „Pri avstrijskem dvoru“ in zato vam kličem na sodelo svidenje.

—ški.

Politični pregled.

— Deželni zbor štajerski se bo sešel dne 1. t. m.

— Reški shod hrvatskih poslancev. Na sedenju so se hrvatski poslanci zedinili na resolucijo, v kateri pravijo, da so pripravljani se sporazumeti z madjarsko kooberacijo in jo podpirati v njenih težavah, ako koalicijska izpolni pogoje hrvatske opozicije. Reška resolucija je po mediaciji dvorne politike napram Hrvatim. Če hoče Hrvati dobiti Hrvate na svojo stran, ne pojde več tako kakor l. 1848., ko je knez Schwarzenberg dogodkih izrekel krilate besede: „Svet se bo odil naši nevhvaležnosti“. In te nevhvaležnosti ni bilo tako bridko občutil, kakor Hrvatje. Zastopniki Hrvatov in Srbov so z reško resolucijo pokazali jasno, da se ne dajo več izkoriščati, postavili so se na izključno hrvatsko stališče brez zveza na druge Slovane, hoditi hočejo popolnoma po svojo pot. Veseli nas, da se ne dajo več zlorabiti v namene dvora. — Državni zbor ogrski je roden zopet do 19. decembra t. l.

— Narodnosti v ogrski državi. Zagreb, 1. oktobra. Sedaj, ko je krona Madjarom že takole obljubila vojaško koncesijo s tem, da uvede madjarsko kot notranji pravilni jezik pri vseh vojskih in vojaških oddelkih na Ogrskem, je zanimala statistika o narodnostih v ogrskih polkih. V 41 pešpolkih, ki se dopolnjujejo na Ogrskem, je 48% Madjarov, 18% Rumunov, 16% Nemcev, 10% Slovakov, 5% Hrvatov in Srbov ter 3% Malorusov. Čisto madjarski polki so le štirje (38, 46, 60 in 68). V treh drugih (31, 43 in 71) sploh ni nobenega Madjara. V madjarskih polkih je zastopanih v 26 lovskih oddelkih, namreč le 6%, dočim je celo Slovenov 5%. Pri konjeništvu je Madjarov 33%, pri artiljeriji 15%, v tehniških četah 12%, saniteti 10%. Ako računimo na celokupno avstro-ogrsko vojsko, najdemo Madjare zastopane le

z 18%, dočim je Čehov in Poljakov več, a ne dobe nikakih narodnostnih koncesij v armadi.

— Nemiri na Ruskem. Moskovski visokosolci so priredili te dni več shodov, ki so bili silno viharni. Udeležili se jih niso le dijaki, marveč tudi delavci in meščani. Premožnejši sloji zapuščajo Moskvo, ker izgredi naraščajo. Tudi včeraj so bili po ulicah krvavi spopadi. V neko tovarno so prišli odposlanci štrajkujočih delavcev, da jih pregovore, naj se pridružijo štrajku. Na dvorišču pa so bili skriti policaji, ki so zaprli vrata. Zaprti delavci na dvorišču so začeli klicati na pomoč, tendar so začeli delavci od zunaj streljati na policaje z revolverji ter ubili nekega paznika in dva policaja. Vse bolnišnice so prenapolnjene z ranjenci.

— Gradnja novega ruskega brodogradilnice. Iz Londona poročajo, da poveri Rusija gradnjo vseh novih vojnih ladij inozemskim ladjedelnicam, izključene so pa nemške.

— Kitajski častniki v avstro-ogrski armadi. V zadnjih dneh je dospelo na Dunaj deset kitajskih častnikov, ki bodo radi nadaljne izobrazbe uvrščeni v posamezne polke raznega orožja avstro-ogrsko armade.

— Srbsko vseučilišče v Belgradu se svečano otvori 15. t. m. Kralj Peter bo s posebnim govorom otvoril vseučilišče. Pri svečanosti bo zastopano po odposlancih hrvatsko vseučilišče v Zagrebu, bolgarsko v Sofiji in češko v Pragi. Pri otvoritvi edini izmed Jugoslovancev ne bodo zastopani — Slovenci, ki nimamo vseučilišča!

— Podivjanost nemškega dijaštva. Iz Brna poročajo: Okrog kaluže krvi, ki je odtekla ubogi žrtvi nemškega vojaka pri „Besednem domu“ v Brnu, je stalo več nemških dijakov I. nemške gimnazije. Smeje so klicali: „Glej, tu je videti, da je to češka kri, ker smrdi“, pljuvali na ono mesto ter počenjali še druge gnjusne stvari, dokler ni slednjič neki profesor onega nemškega zavoda spoznal za potrebno, opozoriti jih, naj bodo „pametni“!

— Belgija se poveča. Kralj Leopold namerava državo Kongo v Afriki združiti z Belgijo in tako narediti konec zlorabi upravnih uradnikov in belgijskih častnikov. Država Kongo je dosedaj pod protektoratom belgijskega kralja.

— Proda se lepa enonadstropna —

hiša

obstoječa iz štirih večjih sob ter v pritličju z vže nad 35 let vpeljana trgovino in skladiščem. Nad hišo je lep vinograd z vrtom. Odda se takoj. Cena 14000 kron. — Natančneje se poizve pri **Heleni Dolinar**, Radeče pri Zidanemmostu.

Listnica uredništva.

G. dop. iz Petrovč. Vašega mnenja smo, vendar se nam ne zdi dobro natisniti Vaše tožbe. Na zaupnih volilnih shodih več. — Drug g. dop.: Prep. zast. o priliki G. dop. iz Lembaha preveč osebno. Žalec. „Odsek žalsk. Sokola“: smo priobčili že drug dopis.

Javna zahvala.

Velecenjeni gosp. **dr. Maks Konečnik, občinski zdravnik v Sevnici** rešil mi je edino hčerko Marico, ki je bila bolna na legarju (tifus) in tudi nas vse hišne prav uspešno zdravil. Izrekam mu tem potom najsrčnejšo zahvalo in štejem si v čast in dolžnost, da ga slavnemu občinstvu najtopleje priporočam.

BLANCA, dne 11. oktobra 1905.

(517) 1 **Ivan Krajnik**, nadučitelj.

Kemična pralnica oblek

H. Volk Šoštanj.

Vsled bližajočega zimskega časa, bo treba odložiti poletne obleke, v katere se je nabralo neštivilno prahu, madežev in različnih bolezenskih kali (bacil), in vsled tega se obleka lahko čez zimo pokvari in zaplesni, tako da za drugo leto sploh več za rabo ni.

Ravnotako je morda zimsko obleko, katera je zamazana in morda celo zaduhlo smrdi, da je človeku ostudna, tudi potrebno popolnoma očistiti, kar je pa le mogoče, če se popolnoma opere. Priporočam se za takšno pranje raznovrstnih oblek za gospode in gospe, raznih kožuhovin itd., zagotavljam solidno delo, katero se točno v teku tedna zgotovi, kar mi je mogoče izvršiti brez strahu konkurence, ker imam najnovejše stroje na parno in električno silo.

Pojasnila na zunaj pismeno in pri gospodih zastopnikih: Ljutomer: pri gosp. Srečku Vršič, trgovec; Št. Jurij ob juž. žel.: pri g. Janezu Guzej, kmetijsko društvo. Celje: pri gospodu

Josip Hočevanju, krojaču

Kolodvorska ulica. (510) 7—1

Pri prvovrstni avstrijski **zavarovalni družbi proti požaru in za življenje** najdejo 17-11

posredovalci

kot krajevni in okrajni zastopniki izplačujoči se postranski posel, kot glavni zastopniki in stalni **potovalci** pa dobro trajno službo. Ponudbe pod „15.305“ Gradec, poste restante.

(511/b) 104-1

Blagajnice

varne pred ognjem in vlomom

prodaja v vseh velikostih najboljše izdelane firma, ki obstoji že nad 30 let

S. Berger

Dunaj, I. Wipplingerstrasse 29.

Vzorci so v rabi in se lahko ogledajo v „Zvezi slov. posojilnic“ v Celju in pri mnogih drugih posojilnicah in hranilnicah v vseh slovenskih pokrajinah. ...

Robert Diehl, Celje,

priporoča svojo najboljšo domačo

slivovko in tropinovec

Graška cesta št. 43 (Stadt Graz)

ter ima vedno v zalogi čaj različnih vrst in rum po raznih cenah.

Za izborna kakovost jamčim!

(512) 4—1

Za izborna kakovost jamčim!

Trgovina s papirjem, pisalnim
in risalnimi potrebščinami

prodaja c. kr. šolskih knjig in igralnih kart

ZVEZDA TRGOVINA

prej D. HRIBAR

Rotovška ulica 2 **CELJE** Rotovška ulica 2
priporoča

kancelijski, konceptni, pismeni, doku-
mentni, ministrski, ovitni in barvani papir.

Novosti:

Studenčni kataster, dnevnik
občinskega zaklada, dnevnik
ubožnega zaklada } za občno
Dopisnice za naznanila izostanka vojaških
prememb

Izpisek iz zemljiške knjige } za odvetnike
a) posestni list } in notarje
b) bremski list

Dopisnice, poštne spremnice,
nakaznice, zalepke, spremnice
s povzetjem, menice, čeki
in poštne položnice za c. kr.
poštne hranilnice } veljavno samo
za naučne
namene

Razdelitev učne stvarine, spisal K. Marschitz

Temni lak za prebarvanje šolskih tabel.

Tintni ekstrakt za napravo dobrega črnila.

Dnevnik za preparacije.

Rudeča barya za črtanje lesenih šolskih
tabel.

Okraski za rakve.

Strune za gosli, citre, kitare
in tamburice.

svinčniki kamenčki
peresa tablice
peresniki gobice
radirke črnilo

Trgovske knjige v vseh velikostih čr-
tane, z eno ali dvema
kolonomi, v papir,
platno, gradl, ali pol usnje vezane.

Odjemalne knjižice po raznih cenah.

Največja zaloga vseh tiskovin

za občinske urade, krajne šolske svete, učiteljstvo,
župnijske urade, okrajne zastope, užitniške zastope,
hranilnice, posojilnice, odvetnike, notarje in privatnike.

Lastna zaloga šolskih zvezkov in risank.

Papirnate vreče vseh velikosti po originalnih to-
varniških cenah.

Štambilje pečatniki, vignete, (Siegelmarken)
za urade in privatnike izvršujejo
se v najkrajšem času

Svileni papir v vseh barvah.

Dopisnice umetne, pokrajinske in s cveticami
od napriprostejše do najfinejše iz-
peljave.

Molitveniki za birmo, vez v raznih barvah.

Albumi za slike, dopisnice in poezije.

Pisameni papir v kasetah in mapah.

Zavitki za urade v vseh velikostih.

Ceniki za tiskovine in pisarniške potreb-
ščine so brezplačno na razpolago.

Trgovci in preprodajalci imajo
izjemne cene.

Priznано dobro blago.

Solidna in točna postrežba.

Cunard-Line.

(501) 1-2

Najpripravnejša, najcenejša in dobra vožnja iz Ljubljane v
Ameriko je in ostane preko Trsta z brzoparniki prve angleske
parobrodne družbe „Cunard-Line“, to je gotovo in se ne
da vtajiti. Veliki, moderno opravljeni, snažni parniki te družbe
odhajajo iz Trsta vsake 14 dni. Pouk in vozne liste daje
oblastno pot- Andrej Odlasek došlužen uradnik držav.
jeni zastopnik želez. in hišni posestnik
v LUBLJANI, Slomšekove ulice 25, blizu cerkve Srca
Jezusovega. Kdor želi več pojasnila, naj tu pismeno povpraša
ali pa osebno v pisarno pride. — Po kolodvorih in cestah
nikdo ne čaka in tudi na druge silne načine nihče ne vabi.

Proda se stara šola

(506) 1-2

sedanja žendar. kasarna v Juršicah, obstoječa
3 izb, kuhinje, shrambe in kleti, pripravna
peka, mesarja ali kacega obrtnika. Prodaja se
v nedeljo 29. okt. t. l. predpold.

Kraj. šol. svet Sv. Lovrenc v Sl.
dne 7. oktobra 1905.

Original
SINGER
Nähmaschinen
Singer Co. Nähmaschinen Act. Ges.

Vsak šivalni stroj ima varstveno znamko.

Najprimernejša darila za godove,
birmo itd. so

**Singerjevi
šivalni stroji**

za domačo porabo in obrtne svrhe
vsake vrste.

Velika trpežnost in vzorna konstrukcija usposobljajo stroje do najvišje
tvornosti ter so vsakomur v uporabo.

Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih
modernega in umetnega vezenja

Singerjevi šivalni stroji so na največjih svetovnih razstavah
odlikovani z največjimi priznanji.

Singer Co. delniška družba šivalnih strojev
CELJE, Kolodvorska ulica šte. 8. (152) — 56

Žužnoštajerska hranilnica v Celju

naznanja, da je znižala obrestno mero od 1. pro-
— sinca 1905 pri zemljiških posojilih od pet na —

štiri in tričetrt odstotke.

Za občinska in korporacijska posojila v okrajih
Gornjigrad, Sevnica, Šoštanj, Šmarje in Vrnsko pa od pet na

štiri in pol odstotke.

Obrestna mera za hranilne vloge ostane kot je
bila dosedaj 4%.

(14) 41

Najlepše železne,
v ognju pozlačene

(498) 1

**nagrobne križe
svetilke**

kakor

KRASNE OGRAJE

priporoča

trgovina z železnino „Merkur“
P. MAJDIČ, CELJE.

Zdravstveni hlačniki

„Patent Mach“ * se dobivajo à

40, 65, 80, 120, 135, svileni 150, 180, za dečke 25, 35, 50, 60, svileni 90

v naslednjih prodajalnah:

Braslovče, Peperko Tom.

Celje, Puttan N.

Debrna, Strasser Paul.

Getulje, Malgaj Fr.

Geraj grad, J. Božić.

Grastnik, Bauerheim P.

Leka, Jakša Ivan

Mozirje, Žuža Fr. (386) 44-10

Nova cerkev, Arlič Mih.

Polzela, Cizel Josip.

Rečica, Konzumno društvo.

Zibika, Založnik J.

Št. Jurij ob J. Ž., Kavčič M.

Št. Jurij ob T., Rizman M.

Št. Peter, Korun Fr.

Šmarje, Stupica Fr.

Šmarje, Löschnik Jan.

Teharje, Wengust Fr.

Trnovlje, Fazarine A.

Vransko, Schwentner K.

Vojnik, Zottl Fran.

Žussem, Gajšek Flor.

Prodajalne v drugih krajih daje c. kr. izkl. pr. tovar. za hlačnike Fr. Mach, Brno.

PRIPOROČA
ZVEZNA TISKARNA
VIZITNICE

Vydrova tovarna hranil, Praga VIII.

izdeljuje in priporoča:

Vidrovo žitno kavo.

(499) 6-3

Juhni pridatek znamka „Vydra“.

Juhne konzerve (grahove, lečne, gobove in riževe).

Oblati (specialiteta: „Dessert délicat“ in masleni oblati).

Šumeči limonadni bomboni „Ambo“.

Dišava za pecivo „Buhtin“.

Napravite poskus!

Kolekcije vseh teh izdelkov 3 K 20 v in poština.

Suhe gobe, mališno štupo, orehe laneno seme, oves, pšenico, ječmen, rž, krompir, fižol, lečo, proso, kumino, seme od sončnic, kamelice, konoplje, deteljno seme, sploh vse deželne pridelke kupuje (42) 50-3.

Ant. Kolenc, trgovec v Celju
Narodni dom.

Slavnemu občinstvu pa priporoča svojo bogato zalogo vedno svežega špecerijskega blaga na debelo in drobno, kakor tudi pristno domače vino v sodih od 56 ltr. naprej vse po najnižji ceni.

Svoji k svojim!

Pozor! Čitaj!
Bolnemu zdravje!

(369) 20-11

Pozor! Čitaj!
Slabemu moč!

Pakraške kapljice in slavonska zel, to sta danes dve najprijetnejši ljudski zdravili med narodom, ker ta dva leka delujeta gotovo in z najboljšim uspehom ter sta si odprla pot na vse strani sveta. **Pakraške kapljice:** Delujejo izvrstno pri vseh želodčnih in črevesnih boleznih ter odstranjujejo krče, boleti iz želodca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo, zganjajo male in velike gliste, odstranjajo mrzlico in vse druge bolezni, ki vsled mrzlice nastajo. Zdravijo vse boleti na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo proti boleti maternice in madron: zato ne smejo manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. — Naj vsakdo naroči in naslovi: **Peter Jurišić, lekarnar v Pakracu št. 105, Slavonija.** Denar se pošilja naprej ali s poštanim povzetjem.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 12 stekleničic (1 ducat) 5 K, 24 stekleničic (2 ducata) 8 K 60 v, 36 stekleničic (3 ducati) 12 K 40 v, 48 stekleničic (4 ducati) 16 K, 60 stekleničic (5 ducatov) 18 K. Manj od 12 stekleničic se ne razpošilja.

Slavonska zel: Se rabi z vprav sijajnim in najboljšim uspehom proti sušici, proti zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bodanju, kataru in odstranjuje goste slinice ter daluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsnih in pljučnih bolečinah.

Cena je sledeča. (franko na vsako pošto): 2 originalni steklenici 3 K 40 v; 4 originalne steklenice 5 K 80 v; 6 originalnih steklenic 8 K 20 v.

Manj od dveh steklenic se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom:

P. JURIŠIĆ, lekarnar v Pakracu št. 105, Slavonija.

Potnikom v Ameriko v predvarek!!

Najstarejša tvrdka za špediranje potnikov

ZWILCHENBART

BASEL (Švica) Centralbahnplatz št. 9

sprejema potnike za linijo čez Pariz-Havre po najnižjih cenah; — vožnja na morju le 6 do 7 dni; odhod parobrodov redno vsako soboto. — Za večjo gotovost, da se potniki vkrajo, spremlja jih eden uradnikov do Havre. — Govori in piše se v vseh jezikih.

Kdor hoče potovati, naj se pismeno obrne zaupljivo na nas, in sprejel bode brezplačno najboljša pojasnila.

(449) 17-6

40%

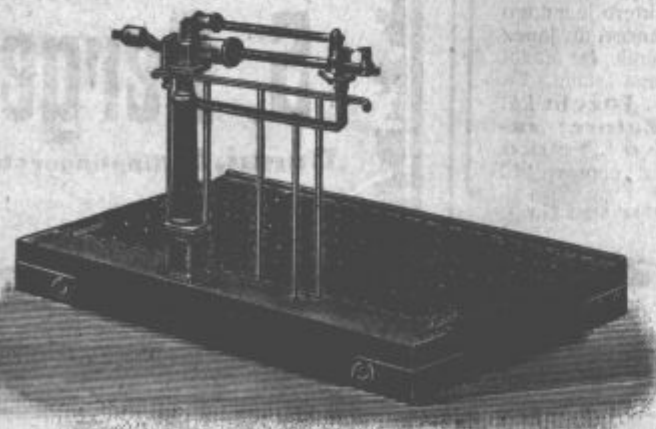
manj delavske sile potrebujejo gasilna društva pri brizgalnicah najnovejšega sistema in prenosom ravnoteža, odlikovanega v Pragi na razstavi leta 1903, izumitelja in tvorničarja

R. A. SMEKAL-a
iz Smichova. Podružnica Zagreb.

Ti stroji delajo desno in levo, eno in dvolazno 30 do 35 m mlaza! Skladišče vseh gasilnih potrebščin. Tudi na obroke.

S spoštovanjem (497) —49

podružnica R. A. Smekal.

Različne tehtnice.

Štedilna ognjišča,

izšla. — Štedilna ognjišča imam vedno v zalogi; po poslani meri se ista hitro izvrše.

Vsakovrstne vodovode,

kuhinje, pralnice, dvorišča, hleve ali vrtove.

najsižbodo gorka, mrzla ali parna kopališča, bodisi za zasebnike, zavode, občine itd. — Izvršujem vsa konstrukcijska dela, kakor

Prevzamem popolno napravo kopališč,
mostiče, železne cvetličnjake, verande, stopnice, ravne ali okrogle.

Vsakovrstne železne ograje

okna, primerna za vsako stavbo, osobito za tovarne, skladišča ali hleve, napeljavo strelovodov itd.

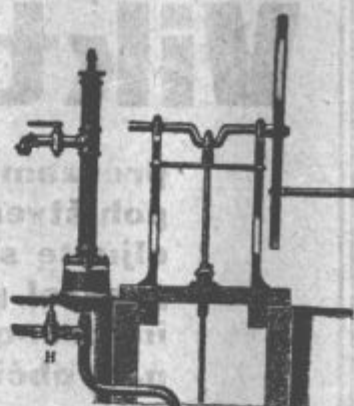
Sploh izvršujem vsa stavbinska in umetniška v mojo stroko spadajoča dela po tovarniških cenah.

Priporočam se za obilno naročbo

(154) 40-26

IVAN REBEK, stavbeni in umetni ključalničar

Poljska ulica št. 14. ♦ CELJE ♦ Poljska ulica št. 14.

Dražbeni oklic.

Vsled sklepa z dne 20. septembra 1905, opravilna št. E $\frac{244}{7}$ se bode prodavalo na javni dražbi dne

19. oktobra 1905

dopoldne ob 10. uri v Krajncici, hiš. št. 13 pri Št. Jurju ob južni železnici gasilno orodje, gasilnica in različne obleke za gasilne može.

Reči se smejo ogledati dne 9. oktobra 1905 v času med 9. in 10. uro dopoldne v Krajncici hiš. št. 13.

(515) 2-1

C. kr. okrajna sodnija v Celju

dne 21. septembra 1905.

(514) 3-1

Trezen drug

kočijaž

se išče za gosposko štaló. 15 glđ. mesečne plače in hrana. Naslov se izve v upravnistvu „Domovine“.

Prostorna zidana

(509) 1

hiša

s štirimi gospodarskimi poslopji, vse v dobrem stanu in zraven spadatajoče posestvo, obsegajoče 14 joh, se zaradi boleznj po primerno nizki ceni odda. — Natančneje pri Mariji Špes, posestnici pri sv. Miklavžu št. 6 p. Vojnik pri Celju.

Zacinenje in popravila vsake vrste
točno in ceno.

Kotli za pranje in kuhanje
žganja

♦♦♦♦ vseh vrst v skladišču. ♦♦♦♦

Demetriy Glumac, kotlar
Celje, Graška cesta šte. 28

se priporoča p. n. naročnikom za vsa v njegovo stroko spadajoča dela kakor za vsakovratno montiranje parnih kotlov, za parne stroje v barvarijah, belilnicah, kožarnah, tovarnah za sveče in magarin itd., paro- in vodovode v bakru in železu.

(238) 50-45

In zopet gre glas po deželi

da se sloveče testenine iz novozgrajene tovarne testenin Žnideršič & Valenčič iz Ilirske Bistrice dobe v vseh boljših prodajalnicah jestvin po mestih in po deželi.

(516)

20-1

Naprodaj je močan

(519) 1

VOZ

za par konjev prav po nizki ceni. Naslov pove uprav. „Domovine“.

Ravnokar je izšla

v zalogi

J. Blasnika nasl. v Ljubljani

VELIKA

PRATIKA

za navadno leto

1906,

ki ima 365 dni.

Blasnikova „Velika Pratika“, katero je izdajala c. kr. kmetijska družba nad pol stoletja, izhaja od svojega rojstva že čez sto let, je edinole prava, starodavna „Pratika“, katero je mnogo let skrbno urejal rajni prvoboritelj Slovencev, dr. Janez Bleiweis in v.č. g. župnik Blaž Potočnik ter razni drugi učenjaki duhovskega in svetnega stanu. Ta „Pratika“ ima na prvi strani podobo sv. Jožefa kot uradno potrjeno varstveno znamko. Zatorej zahtevajte vedno le Blasnikovo „Veliko Pratico“, vsako drugo zavrnite kot nepravilo!!!

„Vel. Pratika“ stane 24 v.

„Vel. Pratika“ stane 24 v.

(520) 3-1

Lepa hiša

z veliko trgovino in gostilno se takoj prodaja.

Naslov pod: A. B. ured. „Domovine“.

Kupujte narodni kolek

Janez, kje pa ti kupuješ škornje, da se tako, lepo nosijo in tako dolgo trpijo in pa imajo va ženo in otroke! — Pri

Očko-tu

v Celju, Graška ulica št. 3

pojdi tudi ti tje in dobiš bodeš dobre in vrste, škornje, čevlje in obutev za otroke in želiš. Ker usnje na debelo kupuje in ima veliko zalogo ter zato lahko po nizki ceni da le

(508) 2-1

Simon Očko

Še dobro ohranjen

koles

v pugo za enega ali dva konja se takoj pod ugodno ceno prodaja, več se izve pri

Julij Schmidtu trgovcu, na Pilštanju.

Proda se majhna, dobro idoč

trgovina

radi rodbinskih razmer v lepem kraju na Spodnjem Štajerskem tik cerkve in šole pod pravi ugodnimi pogoji. — Blago vse novo (507) Ponudbe na upravnistvo „Domovine“.

Priprave za valjanje perila (valjarje), pralne stroje, stroje za izžemanje, omare za led najboljšee konstrukcije daje trdka

S. Berger

Dunaj, I. Wipplingerstr. 29.

Ilustrovani ceniki zastoj (511/a) in poštnine prosto. 104-1

Viktor Bevc

slikarski in pleskarski mojster
CELJE, Savinska ulica št. 4
(v hiši Celjske posojilnice)

prevzamem vsa cerkvena, sobna, dekoracijska, črkoslikarska, pohištvena in druga v mojo stroko spadajoča dela; izvršujem oljnate slike na platno, božje grobove itd. — Ker sem prevzel po g. F. Šikošku vso njegovo zalogo ter isto popolnil in prenovil ter založil z modernimi predmeti, zagotavljam p. n. občinstvo, da bodem izvrševal vsa dela po konkurenčnih cenah, točno in solidno po najnovejših vzorcih.

(405) 3-3